

Resolució 418/2019, de 5 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 325/2019

Administració reclamada: Institut Català de les Dones

Informació reclamada: Pressupostos i programes d'aplicació de la Llei contra la violència masclista.

Sentit de la Resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda d'objecte de la Reclamació

Resum: L'Administració reclamada argumenta que ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada que té en el seu poder, en el marc d'aquest procediment. Aquest fet pot suposar la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comportar la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que pot servir per esvaïr els motius de discrepància jurídica que la justificaven. El cas és que la GAIP ha notificat a la persona reclamant que si no argumentava el contrari dins d'un termini donat finalitzaria la Reclamació per la pèrdua del seu objecte, i la persona reclamant no ha contestat a aquesta notificació dins del termini indicat.

Paraules clau: Organismes públics. Periodista. Pressupostos. Violència masclista. Reclamació contra estimació. Pèrdua d'objecte.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 24 de maig de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 325/2019, presentada per una periodista contra l'Institut Català de les Dones (ICD), en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 13 d'abril de 2019 la persona reclamant demana a l'ICD:
 - Amb quin pressupost associat es va aprovar la llei de la violència masclista catalana del 2008?
 - Les partides pressupostàries destinades a combatre la violència masclista a Catalunya i els pressupostos executats, des de 2008 fins a 2018.
 - Si estiguessin desglossats pels departaments competents en la matèria (sanitat, educació, interior, justícia, etc.), sol·licito també el pressupost executat per combatre la violència masclista a cada departament, des de 2008 fins a 2018.

- El pressupost associat del “Pla de seguretat i atenció a les víctimes de violència masclista i domèstica 2011-2014” i el del “Pla de seguretat i atenció a les víctimes de violència masclista i domèstica 2015-2018”.
 - El “Programa d'intervenció integral contra la violència masclista (2012-2015)”, quin pressupost tenia associat i quin es va executar? Quina part del pressupost va caducar sense gastar-se?.
 - El pla de treball per avançar en el Pacte Nacional per a l'erradicació de la Violència Masclista a Catalunya, enunciat a finals de l'any passat, quin pressupost porta associat?.
3. El 7 de maig de 2019 l'ICD va notificar a la persona reclamant que el termini per resoldre quedava ampliat en un termini igual a la meitat de l'inicial i que acabaria el 28 de maig de 2019. La mateixa notificació indica que l'ICD és l'entitat responsable per resoldre tots els apartats de la sol·licitud, llevat del 4rt (pressupost associat al Pla de seguretat i atenció a les víctimes, al qual no hi fa cap esment).
 4. Per resolució de la Directora executiva de l'ICD notificada el 24 de maig de 2019 s'estima la sol·licitud i s'acorda subministrar la informació sol·licitada (llevat de la demanada a l'apartat quart de la sol·licitud, és a dir, del relatiu al pressupost associat al Pla de seguretat) en el termini de 30 dies establert per l'article 36.1 LTAIPBG.
 5. La Reclamació presentada el 24 de maig de 2019 es formula contra la doble ampliació o pròrroga de termini per obtenir la informació: l'ampliació de 7 de maig del termini per resoldre, més els 30 dies per subministrar la informació.
 6. El 30 de maig de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'ICD i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
 7. El 19 de juny de 2019 la GAIP rep l'informe i còpia de l'expedient de l'ICD. L'informe acredita que el 18 de juny de 2019 l'ICD hauria tramès a la persona reclamant la informació sol·licitada, en compliment de la resolució indicada a l'antecedent 4. Afirmar que la informació relativa al pressupost associat al Pla de seguretat i atenció a les víctimes de violència masclista (apartat 4rt de la sol·licitud) és competència del Departament d'Interior; no consta que se li hagi derivat la sol·licitud. Argumenta que ha tramitat la sol·licitud d'informació de conformitat amb els terminis establerts legalment i amb l'ampliació indicada a l'antecedent 3. Subratlla que la Reclamació s'hauria d'inadmetre, perquè es va presentar la mateixa data en què es notificava la resolució estimatòria de l'ICD i abans de transcórrer els 30 dies per lliurar la informació establerts per l'article 36 LTAIPBG. Subsidiàriament considera que s'hauria de desestimar la Reclamació perquè ha estimat la sol·licitud i facilitat la informació sol·licitada dins dels terminis legals.

8. El 20 de juny de 2019 la GAIP trasllada l'informe de l'ICD a la persona reclamant, tot atorgant-li cinc dies per formular al·legacions, amb l'avertiment que si no argumenta el contrari la GAIP finalitzarà la Reclamació per la pèrdua del seu objecte. No consta resposta de la persona reclamant dins del termini donat.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho*

justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada argumenta que ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada que té en el seu poder, en el marc d'aquest procediment. Aquest fet pot suposar la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comportar la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que pot servir per esvaire els motius de discrepància jurídica que la justificaven. El cas és que la GAIP ha notificat a la persona reclamant que si no argumentava el contrari dins d'un termini donat finalitzaria la Reclamació per la pèrdua del seu objecte, i la persona reclamant no ha contestat a aquesta notificació dins del termini indicat.

En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit, ni de dur a terme el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.

Per una altra banda, la Reclamació es queixa de què l'ICD hagi aplicat una doble pròrroga abans de facilitar la informació demanada (una pròrroga en la tramitació de la sol·licitud, més la demora de fins a 30 dies per al lliurament efectiu de la informació, un cop estimada); el cert és que en ambdós casos la pròrroga aplicada té cobertura legal explícita en els articles 33.2 i 36.1 LTAIPBG, i no hi ha indicis de què s'hagi aplicat de forma injustificada.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 de juliol de 2019, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 325/2019 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.